

אין מקריות

מאת ראובן זילברמן

reuve49@walla.co.il

מאמר זה נכתב על דעתי הפרטית בלבד מתוך חקר והתבוננות מעמיקה בתורה.

מאמר זה אין כוונתו לשנות או לתקן או להסביר את דברי חכמים. דבריהם עמוקים במסורת.

כבר אמרו: **מקרה = אותיות רק מה'.** אין מקרה, הכול בא מהקב"ה.

הכול נכון.

מאז ומתמיד קורים לנו כל מיני ארועים, מפגשים, ודברים מוזרים שאין לנו הסבר עליהם.

כגון מפגש עם אנשים שלא ראיתם מזמן ופתאום פגשתם אותם. דבר שחיפשת ומצאתם במיקרה. פתרונות רצח הזוהיים וכו' וכו'. ואתם אומרים אין מיקריות. לא יתכן שיש כאום בעולם ובטוח שהכל מסודר.

אני מבקש להסביר את הרעיון עצמו מדוע אין מקריות על פי ההסתכלות שלי בתורה, המסבירה הכול.

כולנו נולדנו עם יכולת דיבור, בלי מילים לדבר. המוח שלנו נולד ריק מכל תוכן. הילדות והחיים ממלאים את

המוח במילות דיבור תבונה מעשים חוויות וכו'. כאשר אנחנו תינוקות בשלב ראשון אנו מתבוננים ולומדים.

הקניית השפה מתחילה בחינוך בבית. ההורים מדברים בינם לבין עצמם כאשר התינוק מתבונן ומאזין.

הוריו התחילו באופן טבעי להקנות לילד מילים בשפת הדיבור של ההורים.

המילים הראשוניות הן מילים שניתן לפרשם ב-5 החושים - שמיעה, דיבור, ראייה, ריח, מישוש.

מילים ראשוניות שלמדנו הם אבא, אמא, ולאחר מכן רק דברים חומריים, עצמים כגון שולחן, ידיים, אף,

ציפור, חתול, כלב, מכונית, מים, אף, אוזן, חם, קר, פרח, ריח, מוזיקה, רעש, לרוץ וכו'.

המילים שנלמדו לאחר מכן הן מילים יותר מורכבות: צבעים, גבוה, נמוך, רוצה, אוכל, סגור, אין, נגמר, וכו'.

לאחר מכן מילים כוללניות כגון אוכל, אור, חושך, טעים, בחוץ, בבית.

לאחר מכן הילד התחיל לדבר ולבנות משפטים, כגון "אני רוצה לאכול". רוצה היא כבר מילה של יכולת חשיבה עצמית, תחושה=תבונה. מכאן התחיל לדבר והפך לבר שיח בשפה פשוטה.

השלב הבא היה הקניית מילים יותר מורכבות כגון פוליטיקה, מתמטיקה, פילוסופיה, אלקטרוניקה, היסטוריה.

ככל שאוצר המילים גדל מלימוד, הפנמה תבונה והבנה, הילד גדל וידע להשתמש באוצר המילים, הוא הפך לעשיר יותר. משלב זה אפשר לומר שהילד יודע לדבר משפטים והוא עצמאי בחשיבת דיבור.

אוצר המילים של הילד עדיין מוגבל במילים, לאורך חייו הוא מתחיל לצבור מילים משני סוגים: מילים חומריות או מילים מופשטות. אך תמיד אנו מוגבלים בהבנה ומהות של מילים שהם מעבר להבנתנו. המוח שלנו, שברובו נוזלים ומינרלים הקשרים שבין הנוירונים. אנו מסוגלים להבין דברים שלמדנו או יודעים לנתח אותם. מתוך אוצר המילים יש מילים שאנו מבינים את המילה אך לא את המהות.

ספר בראשית מתחיל במילים "בראשית ברא אלוהים".

את המילים אנו מבינים ביכולת שלימדו אותנו בילדותנו, אך לא במהות.

בראשית=קודם כול, לפני הכול.

ברא=יצר.

אלוהים=אלוהים.

בראשית: האם מישהו יכול להסביר או לתאר את הבראשית המימדים ותאור פיזי, כיצד נראה

העולם והיוניברס בבריאה או לפני הבריאה? מי יודע מה זה בראשית? לפני בריאת העולם - מה היה לפני מעל 5000 שנה לפי היהדות או לפי המדען הופקינס לפני המפץ הגדול שהיה לפני 14 מיליארד שנים לפני היווצרות היקום או לפני 4-5 מיליארד לפני היווצרות כדור הארץ?

ברא = מי יודע מה זה ברא? ליצור משהו מאפס ואין כלום? אנו מכירים מילים כגון עשה, בנה, יצר, לקחת משהו קיים וליצור ממנו. המושג ברא הוא חד פעמי וקשור לאלוקים. המילה ברא מופיעה מספר פעמים בתנ"ך, תמיד בהקשר אלוקי.

מי יודע כיצד בוראים עולם או כיצד בוראים עולם בדיבור?

מי יודע מה הם ממדי החלל?

מי יודע מתי מתרחשת רעידת אדמה.

מי יודע מה זה אלוקים?

אלוהים=יהוה, אלוקים, ה'.

בתורה מופיעות עוד מילים שלא מבינים את המהות. יזכור אלוהים, וידבר אלוהים, ויאמר אלוהים, ויברך אלוהים, ויקרא אלוהים, וירא, ויאמר ה', ויהוה אמר.

מסקנה: במקביל לשפה האנושית הגשמית, ישנה שפה שאני קורא לה שפת אלוקים, שמכילה אוצר מילים דומה לשפה שלנו אך זו שפה רוחנית. שפת אלוקים.

ישנן מילים בודדות שהן למעשה אוסף גדול של אינפורמציה, כגון עברית היא מילה אחת אך היא למעשה הרבה מילים. אנציקלופדיה היא מילה אחת אך היא למעשה הרבה ספרים עם אינפורמציה. מילים נוספות: מתמטיקה, פילוסופיה, ארץ ישראל וכו'.

כאשר אני מגדיר או אומר אלוקים כוונתי שזו שפה עם הרבה אינפורמציה שאף אחד לא יכול להסביר או ללמד. לכן זו "שפת אלוקים".

כאשר אנו אומרים את המילה עברית הכוונה לשפה עברית. כך גם אנגלית, סינית, ספרדית וכל שפה אחרת.

אנחנו לא אומרים אני מדבר שפה אנגלית או אני מדבר שפה רוסית או שפה סינית.

אנו אומרים אני מדבר עברית, אנגלית, רוסית ועוד.

בתורה מופיעים מילים בשפה עברית אך אנחנו מבינים את המילה אך לא את המהות.

מהבנה שלי ישנה שפה שנקראת שפת אלוהים שבנויה ממילים שאנו מבינים בכלליות את המילה לפי הבנתנו אבל לא מבינים את המהות.

מכאן ההסבר על אי מקריות.

אני כותב לפי הבנתי את הניתוח שלי מתוך כל מה שכתוב בתורה ומסתמך עליה. השפה האלוקית=אלוהים- היא אין סופית, אין לה התחלה או סוף. אני קורא לה אלוהים (שפת אלוהים). בתפילת שחרית אחרי "שמע ישראל" כתוב:

"אתה הוא ה' אלהינו בְּשֵׁמִים וּבְאָרֶץ וּבְשֵׁמִי הַשְּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים. אָמֵת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים :
קִבֵּץ נְפוּצוֹת קוֹיךָ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כֹּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֲלִיּוֹן לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ :

מתוך 13 העקרים :

אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים. והוא לבדו אלהינו. **הנה הנה ויהיה:**
ג - אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישיגוהו משיגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל:
ד - אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא **ראשון והוא אחרון:**

אלוהים=שפה. לפני אין סוף שנים מחליטה לברוא משהו, במטרה שהמשהו (שהוא האדם) יזהה את אלוקים. ונותן לנו תבונה, בחירה חופשית בזיכרון, דיבור ומעשים. המטרה העיקרית לתת לנו אפשרות לזהות את השם אלוקים ה'.

אופן זיהוי אלוהים נעשה באמצעים שונים.

- חינוך בבית. הילד מיום היולדו גדל בידע שיש אלוהים.

- חזרה בתשובה לימוד, דיבור עם אנשים חכמים יודעי תורה.

- **אי מקריות** שגורמת לשאול שאלות. ועל כך המאמר.

היות וקיבלנו בחירה חופשית ב-5 חושים והזכרון הוא רק שלנו .

כדי להביא אותנו למודעות שיש אלוהים הוא יוצר מצבים בחיינו של אין מקריות.

על מנת שנתחיל לשאול שאלות. כל המקרים של אין מקריות הם למעשה אותות ומופתים כפי שכתוב בתנך וסיפור יציאת מצרים. כל הדברים הן הגדולים והן הדברים הקטנים מראים לנו את מעשיו של אלוהים. ומזכירים לנו שיש מערכת אלוקית.

ולאחר שזוהה אותו להתנהג לפי חוקים ומשפטים שהוא נותן לנו.

שתי ברירות ואפשרויות בבחירה פרטית.

א. לא לזהות ולא לעבוד את אלוקים.

ב. לזהות ולהתנהג בהתאם.

התוצאה שתי המקרים שווה לשתייהם כולנו **נמות** בסופו של דבר הוא **המוות**. השאלה איך וכיצד מגיעים **למוות**. מי שלא יתנהג בהתאם לא יזהה את אלוקים, חייו יהיו קצרים עם בעיות רבות. ראה מאמר שכתבתי בנושא המילה בתנך "למען". מי שיתנהג בהתאם יארכו חייו ויחיה מאושר. דוגמא מוחשית להסבר. לכל אחד מאתנו יתנו שתי אפשרויות חיים.

1. אפשרות לחיות דוגמא עד גיל 70 שנים (חיים קצרים) עם הרבה כסף תהילה ויכולות נוספות, אך נחיה גם עם הרבה בעיות כגון מחלות ילדים לא בריאים או גרושים וחסר אושר מלא בגידות שונות נפילות ועליות.
2. אפשרות לחיות עד 120 שנים (חיים ארוכים), אך לא עשירים, גרים בצמצום עם משפחה מאושרת הרבה ילדים סביר להניח שרובנו ניקח את האפשרות השנייה. זה הרעיון הכללי. כדי להגיע לאפשרות השנייה עלינו להכיר ולזהות את אלוהים, להכיר את הרעיונות החוקים והמשפטים שהוא מצווה אותנו. המחולקים לשתי קטגוריות. 1. חוקים ומשפטים בין אדם למקום, 2. חוקים ומשפטים בין אדם לחברו. מאחר וניתנה לנו תבונה ובחירה חופשית, זיכרון, דיבור ומעשים, הכול תלוי בנו. האי מקריות הכוונה ממערכת שבודקת את ההתנהלות וההתנהגות שלנו כלפי החוקים והמשפטים המוליכים אותנו לאפשרות 1 או 2. התשובה שיש מערכת אלוקית שיוצרת את הסדר כפי שאנו מכירים. ישנה מערכת שבודקת באופן קבוע כל אדם מבחינת מעשיו והמובילה אותו תמיד של צמתים שיובילו את חייו לכיוון של חיים קצרים או ארוכים על פני האדמה וזה **אי מקריות** שאנחנו מכירים.

סיכום

אחרי שקראתם את המאמר והבנתם את הרעיון הכללי. בספר דברים פרשת האזינו פסוקים מ'ד עד מ'ז ישנו משפט מפתח משפט סיכום המתמצת את כל הרעיון ואסביר. **מ'ד וַיָּבֹא מֹשֶׁה, וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה-הַזֹּאת--בְּאָזְנֵי הָעָם:** הוא, וְהוֹשַׁע בֶּן-נּוּן. **מ'ה וַיִּכַּל מֹשֶׁה, לְדַבֵּר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה--אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל.** **מ'ו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, שְׁיִמּוּ לְבַבְכֶם, לְכָל-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם:** **אֲשֶׁר תִּצְוּם, אֶת-בְּנֵיכֶם, לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.** **מ'ז כִּי לֹא-דָבָר רַק הוּא, מִכֶּם--כִּי-הוּא, חַיִּיכֶם;** וּבְדַבֵּר הַזֶּה, **תֹּאדְרִיכּוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה,** אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה, לְרִשְׁתָּהּ.

תאריכו ימים מופיע פעמים רבות ראה בהמשך דוגמאות ל"מען".

המילה אריכות ימים הוא למעשה ציר של זמן.

מבלי להסביר של תוכן בתוך הזמן.

חייכם מופיע בתורה פעם אחת בלבד במשפט הנוכחי. זהו התוכן של החיים. אנחנו מברכים אנשים שיהיו לך חיים של בריאות חיים מאושרים חיים של אריכות ימים.

בשבת מברכין. בכל חגים ימים נוראים אומרים: שימו לב למילה חיים. כמה פעמים מופיעה.

"יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו **חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של חלוצ** **עצמות. חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלמה. חיים של עשר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים. חיים שימלא ה' משאלות לבנו לטובה בזכות תפלת רבים. אמן סלה"** זה בעיקר תמצית המאמר.

כדי להגיע לחיים טובים וכו'

המערכת האלוקית יוצרת מהלכים שיש בהם, אין מקריות והיא הדרך שאנו מגיעים לחיים מאושרים וארוכים. בתנאי שנשמור ולעשות את דברי התורה.

" וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, שְׁיִמּוּ לְבַבְכֶם, לְכָל-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם: **אֲשֶׁר תִּצְוּם, אֶת-בְּנֵיכֶם, לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת,** אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. **מ'ז כִּי לֹא-דָבָר רַק הוּא,"**

נא לשים דגש על המילה **"רק הוא"**. משמעות שהדבר הוא אמת אמיתי.

או להיפך **לא לשמור לעשות,** אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. והתוצאה.

המערכת האלוקית יוצרת מהלכים שיש בהם, אין מקריות והיא הדרך שאנו מגיעים לחיים לא מאושרים וקצרים. מאחר ולא נשמור ולעשות את דברי התורה.

חייכם. ואריכות ימים אינה תלויה בנו.

אני מצרף בהמשך הוכחות לכך.

הוכחות:

(נספח *1)

הראשונים שזיהו את אלוהים בספר בראשית הם: חנוך ונוח.

(נספח *2)

אנשים שיזו את אלוקים ומאמינים בתהילתו והאריכו ימים

(נספח *3)

אספתי מתוך התורה את המילה **"למען"** המשקפת תוצאה במידה ונתנהג בהתאם לחוקים והמשפטים שכתובים בתורה. אלו הוראות אלוהים שנכתבו על ידי משה על פי השם. וכל התוצאות מדברות אל ורק על פני האדמה ולא בעולם האמת

(נספח *1)

(1)* וַיְתֵּלֶךְ (הַתֵּלֶךְ) אֶת אֱלֹהִים

וַיְחִי חֲנוּךְ, חָמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה; וַיּוֹלֶד, אֶת-מֶתוֹשֶׁלַח. **כב וַיְתֵּלֶךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹהִים**, אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מֶתוֹשֶׁלַח, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת, שָׁנָה; וַיּוֹלֶד בָּנִים, וּבָנוֹת. **כג** וַיְהִי, כָּל-יְמֵי חֲנוּךְ, חָמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה, וְשֹׁלֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. **כד וַיְתֵּלֶךְ חֲנוּךְ, אֶת-הָאֱלֹהִים**; וַאֲיֵנָּה, כִּי-לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים. { ס } **כה** וַיְחִי מֶתוֹשֶׁלַח, שְׁבַע וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה; וַיּוֹלֶד, אֶת-לָמֶךְ.....

- וַיְתֵּלֶךְ חֲנוּךְ אֶת-הָאֱלֹהִים.

- נח איש צדיק תמים הָיָה, בְּדֹרֹתָיו: אֶת-הָאֱלֹהִים, הַתֵּלֶךְ-נח.

- אברהם מזהה את אלוהים והוא בן 70.

לכן הוא אבי 3 הדתות המונותאיסטיות. יהדות.נצרות. איסלם.

בתורה מתואר המעמד לאחר תיאור יציאת אברהם מחרן לארץ כנען בגיל 75 (בראשית י"ב ד'), ולפני תיאור נישואיו להגר ובעקבות כך לידת ישמעאל כאשר אברהם בן 86 (בראשית ט"ז ג'). אולם לפי בעל סדר עולם^[2], מעמד הברית התקיים 30 שנה לפני הולדת יצחק. לפי שיטה זו, מאחר שאברהם היה בן 100 בהולדת יצחק (בראשית כ"א ה') יוצא שכריתת הברית הייתה כאשר **אברהם היה בן 70**, בשנת 2018 לבריאת העולם, כלומר לפני יציאתו מחרן ולפני **מלחמת ארבעת המלכים את החמישה**. מכאן שלאחר ברית בין הבתרים חזר אברהם לחרן ל-5 שנים נוספות.

*** (2) אנשים שיזהו את אלוקים ומאמינים בתהילתו והאריכו ימים**

שם	שיבה טובה	זקן בא בימים	שנות חיים	
אברהם	בראשית 150: "ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה" בראשית 8: "ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו"	בראשית 17: "ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל"	175	בראשית כה ואלה, זמי שני-חיי אברהם-אשר-הי: מאת שנה ושבעים שנה, וקמש שנים.
אברהם שרה		בראשית 11: "ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים"	(127 שנים)	בראשית כג: "ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה"
יעקב			147	ויהי יעקב בארץ מצרים, שבע עשרה שנה; ויהי ימי-יעקב, שני חיו--שבע שנים, וארבעים ומאת שנה.
יוסף			110	ויקרא יוסף את-שם הבכור, מנשה: כי-שני אלהים את-פל-עמלי, ואת-פל-בית אבי. נב ואת שם השני, קרא אפרים: כי-הפרני אלהים, בארץ עניי.
יהושע		יהושע 1: "ויהושע זקן בא בימים ויאמר ה' אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשאה הרבה מאד לרשתה" יהושע 14: "ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח ה' לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים"	110	
פנחס			כמה מאות שנה	ממנו עולה לכאורה כי פנחס האריך ימים וחי כמה מאות שנה ומשום כך היה יכול לשמש כחוליה בשרשרת המסורה ולמסור את התורה לעלי
גדעון בן יואש השופט	שופטים 32: "וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העורל"		לא כתוב	
דוד המלך	דברי הימים א 28: "בשיבה וימת" שבע ימים טובה עשר וכבוד וימלך שלמה בנו "תחתיו"	מלכים א 1: "והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו"		וקמש אתו שם צדוק הפהן ונתן הנביא, למלך--על-ישראל; ותקעתם, בשופר, ואמרתם, יחי המלך שלמה וימשח, את-שלמה..... וגם-באו עבדי המלך, לקרד את-אדנינו המלך דוד לאמר, ייטב אלהיך (אלהים) את-שם שלמה משמך, ויגדל את-פסאו מכסאך; וישתחו המלך, על-המשפך..... ויקרבו ימי-דוד, למות; ויצו את-שלמה בנו, לאמר.

מאת אלכסנדר קליין: פינחס זכה לאריכות ימים מופלגת

בהקדמתו למשנה תורה הרמב"ם כותב: "אלעזר ופינחס ויהושע שלשתם קבלו ממשנה ... וקבל עלי מן הזקנים ומפינחס". מכאן עולה שהרמב"ם סבור כי פינחס חי שנים רבות - מתקופתו של משה רבנו עד זו של עלי הכהן. הרמב"ם למד את זה מן הנאמר במקרא, ממנו עולה לכאורה כי פינחס האריך ימים וחי כמה מאות שנה ומשום כך היה יכול לשמש כחוליה בשרשרת המסורה ולמסור את התורה לעלי. הרי בספר שופטים בסיפור פילגש בגבעה כתוב: "ופינחס בן אלעזר בן אהרן עומד לפניו בימים ההם" [1]. על פסוק זה מבאר הרד"ק: אמר "ופינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן" מפני שלא יאמינו בני אדם כי אותו פינחס היה, לפי שיש לו משנותיו עד הזמן ההוא יותר משלוש מאות שנה. לפיכך יחסו עד אהרן, וחי זמן רב כי האל יתברך הבטיחו בזה על אשר קנא בשטים. מדברי הרד"ק משתמע כי מקומו הכרונולוגי של אירוע זה כמיקומו בספר שופטים, דהיינו בשלהי תקופת השופטים שנמשכה כמאתיים שנה ומכאן שפינחס זכה להאריך ימים ביותר, וכאמור זוהי גם דעת הרמב"ם.

אוסף המילה "למען" הקשור למאמר.

"ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות **למען** תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהיה אלהי אבותיכם נתן לכם" ספר דברים « פרק ד » א

"ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובתך ובנך ובעדך ועבדך ובאמתיך ושורך ובחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך **למען** יניח עבדך ובאמתיך פמוך" דברים « ה » יג

"כבר את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה אלהיך **למען** יאריכו ימיהם ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהיה אלהיך נתן לך" ספר דברים « פרק ה » פסוק טו

"מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים **למען** ייטב להם ולבניהם ולעלם" ספר דברים « פרק ה » פסוק כה

"בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו **למען** תחיו וטוב לכם והארקתם ימים בארץ אשר תירשון" ספר דברים « פרק ה » פסוק כט

"**למען** תירא את יהוה אלהיך ולשמר את כל חקתי ומצותי אשר אנכי מצוה אתה ובנך ובתך בכל ימי חייך **ולמען** יארכו ימיהם" ספר דברים « פרק ו » פסוק ב

"ועשית הישר והטוב בעיני יהוה **למען** ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך" ספר דברים « פרק ו » פסוק יח

"ואותנו הוציא ממש **למען** הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו" ספר דברים « פרק ו » פסוק כג

"כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות **למען** תחיו וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם" ספר דברים « פרק ח » פסוק א

"והכרת את כל הדרך אשר הליכה יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר **למען** ענתה לנסותך ולדעת את אשר בלבבך התישמר מצותו [מצותיו] אם לא" ספר דברים « פרק ח » פסוק ב

"ויענה וירעבך ובאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך **למען** הודעת כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם" ספר דברים « פרק ח » פסוק ג

"המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבותיך **למען** ענתה **ולמען** נסתה להיטיבך באחריך" ספר דברים « פרק ח » פסוק טז

"והכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך פת לעשות חיל **למען** הקים את ברייתו אשר נשבע לאבותיך ביום הזה" ספר דברים « פרק ח » פסוק יח

"וישמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום **למען** תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה" ספר דברים « פרק יא » פסוק ח

"**למען** ירבו ימיהם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ" ספר דברים « פרק יא » פסוק כא

"רק זנוק, ובלתי אכל הדם, כי הדם, הוא הנפש; ולא-תאכל הנפש, עם-הבשר. לא, תאכלנו: על-הארץ תשפכנו, פנים. לא, תאכלנו-**למען** ייטב לך ולבניך אחריך, כי-תעשה הישר בעיני יהוה" ספר דברים « פרק יב » פסוק כג

"שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה **למען** ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך" ספר דברים « פרק יב » פסוק כח

"ולא ידבק בידך מאומה מן החרם **למען** ישוב יהוה מקרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבה כבודך כאשר נשבע לאבותיך" ספר דברים « פרק יג » פסוק יח

"ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך **למען** תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים" ספר דברים « פרק יד » פסוק כג

"ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו **למען** יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה" ספר דברים « פרק יד » פסוק כט

"לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים **למען** תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך" ספר דברים « פרק טז » פסוק ג

"צדק צדק תרדף **למען** תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך" ספר דברים « פרק טז » פסוק כ

"רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה **למען** הרבות סוס ויהיה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד" ספר דברים « פרק יז » פסוק טז

"והיתה עמו וקרא בו כל ימי חיי **למען** ילמד ליראה את יהוה אלהיו ולשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם" ספר דברים « פרק יז » פסוק יט

"בלבתי רום לבבו מאחיו ובלבתי סור מן המצוה מיין ושמאלו **למען** יאריכו ימיהם על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל" ספר דברים « פרק יז » פסוק כ

"**למען** אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תוצאתם אשר עשו לאלהיהם וחסאתם ליהוה אלהיכם" ספר דברים « פרק כ » פסוק יח

"כי יקרא קן-צפור לפניך בדרך בכל-עץ או על-הארץ, אפוחים או ביצים, והאם רבצת על-האפוחים, או על-הביצים-לא-תקח האם, על-הבנים. שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך **למען** ייטב לך והארקת ימים" ספר דברים « פרק כב » פסוק ז

"לנכרי תשיח ולאחריך לא תשיח **למען** יברך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה" ספר דברים « פרק כג » פסוק כא

"כי תקצר צעריך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה **למען** יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך" ספר דברים « פרק כד » פסוק יט

"אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך **למען** יאריכו ימיהם על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך" ספר דברים « פרק כה » פסוק טו

"וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך **למען** אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך" דברים « פרק כז » פסוק ג

"לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם **למען** תדעו כי אני יהוה אלהיכם" ספר דברים « פרק כט » פסוק ה

"וישמרתם את דברי התורה הזאת ועשיתם אתם **למען** תשכילו את כל אשר תעשון" ספר דברים « פרק כט » פסוק ח

"**למען** הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב" ספר דברים « פרק כט » פסוק יב

"והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בכלבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך **למען** ספוט הרהר את הצמאה" ספר דברים « פרק כט » פסוק יח

"וימל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב ורעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך **למען** חייך" ספר דברים « פרק ל » פסוק ו

"העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמתות נתיי לפניך הברכה והקללה ובחנות בתיים **למען** תחיה אתה ורעך" ספר דברים « פרק ל » פסוק יט

"הקהל את העם הגנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך **למען** ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת" דברים « פרק לא » פסוק יב

"ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל שימה בפיכם **למען** תחיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל" ספר דברים « פרק לא » פסוק יט

דברים ל/כ לאהבה את-יהוה אלהיך, לשמע בקלו ולדבקה-בו: כי הוא חייך, וארץ ימיה--לשבת על-האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב, לתת להם.

"רק זנוק ואמין מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי אל תסור עבדי משה עבדי בכל אשר תלך" ספר יהושוע « פרק א » פסוק ז

"לא ימוש ספר התורה הזה מפידך והגית בו יזמן ולילה **למען** תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשפיל" ספר יהושוע « פרק א » פסוק ח

"אף רחוק יהיה ביניכם וביני [וביניו] כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו **למען** אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום" ספר יהושוע « פרק ג » פסוק ד

"**למען** תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם" ספר יהושוע « פרק ד » פסוק ו

"למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי תזקה היא **למען** יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים" ספר יהושוע « פרק ד » פסוק כד

"כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל **למען** החריםם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה" ספר יהושוע « פרק יא » פסוק כ